

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 8Co/144/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1416205985
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ondrej Krajčo
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:1416205985.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ondreja Krajča a členiek senátu JUDr. Jany Vičkovej a JUDr. Moniky Holickej v spore žalobcu: mBank SPÓLKA AKCYJNA, akciová spoločnosť, so sídlom: ul. Senatorska 18, 00-950 Varšava, Poľská republika, podnikajúca na území SR prostredníctvom mBank S.A, pobočka zahraničnej banky so sídlom Pribinova 10, 811 09 Bratislava, IČO: 36 819 638, zastúpeného Bartošík Šváby s.r.o., so sídlom: Plynárska 7/A, 821 09 Bratislava, IČO: 35 929 049, proti žalovanému: E. Z., O.. XX.X.XXXX, V.: P. B. XXXX/XX, XXX XX V., zastúpenému: Bardač s. r. o., so sídlom Lovinského 22, IČO: 47 243 252, o zaplatenie 5.769,90 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava IV zo dňa 07. februára 2019, č. k. 6C/141/2016-136, v spojení s dopĺňacím rozsudkom zo dňa 12. marca 2019, č. k. 6C/141/2016-149, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti **p o t v r d z u j e** .
Žalobca má nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie zo dňa 07. februára 2019, č. k. 6C/141/2016-136, v spojení s dopĺňacím rozsudkom zo dňa 12. marca 2019, č. k. 6C/141/2016-149, žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 5.172,22 Eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,00 % ročne zo sumy 5.172,22 Eur od 13.10.2017 do zaplatenia, a to do 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Vo zvyšku žalobu zamietol a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 79,28 %.

2. Vykonaným dokazovaním mal prvoinštančný súd preukázané, že žalobca so žalovaným uzavrel dňa 24.10.2012 Zmluva o poskytnutí úveru "mPôžička Plus" č. B., na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému úver na účet U. XXXXXX-XXXXXXXXXX/XXXX vo výške 6.680 eur, s dobou splatnosti 60 mesiacov, so splátkou 155,09 eura/mesačne vždy ku 14. dňu každého mesiaca s konečnou splatnosťou 14.11.2017. Celkové náklady spojené s úverom v zmysle zmluvy predstavujú sumu 9.247,64 Eur, priemerná RPMN bola v zmluve uvedená v hladine 21,06 %, ročnú úrokovú sadzbu na úver nebola percentuálne vyjadrená. Úver bol úročený pohyblivou úrokovou sadzbou, ktorá bola v deň uzavretia zmluvy vo výške 12,90 %. Podľa bodu 2.4.3. písm. c) Obchodných podmienok poskytovania úveru "mPôžička Plus" (ďalej len "Podmienky poskytnutia úveru"), omeškanie dlžníka s úhradou ktorejkoľvek splatnej pohľadávky mBank vyplývajúcej zo Zmluvy o úvere alebo porušenie ktorejkoľvek povinnosti Dlžníka vyplývajúce zo Zmluvy o úvere oprávňuje mBank na to, aby vyhlásila okamžitú splatnosť úveru a vyzvala dlžníka na zaplatenie celej sumy v omeškaní, a to najneskôr v deň určený vo výzve doručenej dlžníkovi. Podľa bodu 2.6.2. Podmienok poskytnutia úveru, dlžník výslovne súhlasí s tým, že Zmluva o úvere je možné uzavrieť prostredníctvom elektronických prostriedkov internet bankingu mBank, tzn. že zmluva o úvere bude dojednaná a uzavretá ako aj príslušné zákonné informačné povinnosti budú splnené, zaslaním ponuky mBank Dlžníkovi a následným odoslaním akceptácie ponuky Dlžníkom mBank elektronickými

prostriedkami internet bankingu mBank. Podľa bodu 3.8 Podmienok poskytnutia úveru, odmietnutie prevzatia zásielky, alebo vrátenie zásielky z pošty ako nedoručenej sa považuje za jej doručenie. Za deň doručenia zásielky sa považuje tretí deň odo dňa uloženia oznámenia o zásielke na pošte Dlužníka. Podľa bodu 1.1 Mechanizmu poskytovania úveru "mPôžička Plus" (ďalej len "Mechanizmus poskytnutia úveru"), úver "mPôžička plus" je spotrebiteľským úverom, ktorý žalobca ako banka poskytuje formou prevodu finančných prostriedkov maximálne do výšky podľa úverovej zmluvy na bežný účet dlžníka, vedený u žalobcu. Bežný účet dlžníka definovaný v zmluve o poskytnutí úveru, slúži na čerpanie aj na splácanie úveru. Úver je poskytnutý na ľubovoľnú účel. Podľa bodu 1.9 štvrtá veta Mechanizmu poskytnutia úveru, a klient akceptuje zmluvné podmienky, systém žalobcu následne vygeneruje a odošle klientovi jedinečný a platnosťou časovo obmedzený autorizačný kód formou SMS na telefónne číslo zadané klientom. Podľa bodu 1.11 Mechanizmu poskytnutia úveru, v zmysle bodu 2.6.2 Podmienok poskytnutia úveru dlžník výslovne súhlasí tým, že Zmluvu o úvere je možné uzavrieť prostredníctvom elektronických prostriedkov internet bankingu mBank, tzn. že zmluva o úvere bude dojednaná a uzavretá ako aj príslušné zákonné informačné povinnosti budú splnené, zaslaním ponuky mBank Dlužníkovi a následným odoslaním akceptácie ponuky Dlužníkom mBank elektronickými prostriedkami internet bankingu mBank. Na listinnej snímke obrazovky (čl. 25) je zachytený printscreen neznámeho programu preukazujúci workflow (časový priebeh) statusov so zvýraznenými dvoma zmenami statusu neznámeho dátumu (ľavý okraj obrazovky nie je na vytlačenej liste zachytený), pričom jediný čitateľný dátum je dátum 24. paždniara (preklad z poľského jazyka - októbra) 2012 12:25:16. Z výpisu úverového z účtu žalovaného, vyhotoveného dňa 27.1.2016 vyplýva, že dňa 24.10.2012 bol otvorený úverový účet žalovaného, na ktorý bola pripísaná suma úveru vo výške 6.680,- Eur. Žalovaný úver splácal v splátkach, a to dňa 14.12.2012 splátkou vo výške 207,45 Eur, dňa 14.1.2013 splátkou vo výške 146,91 Eur, dňa 22.1.2013 splátkou vo výške 8,22 Eur, dňa 14.2.2013 splátkou vo výške 1,78 Eur, dňa 22.2.2013 splátkou vo výške 153,70 Eur, dňa 22.3.2013 splátkou vo výške 28,16 Eur, dňa 11.7.2013 splátkou vo výške 128,33 Eur, dňa 15.4.2013 splátkou vo výške 155,09 Eur, dňa 14.5.2013 splátkou vo výške 155,09 Eur, dňa 14.6.2013 splátkou vo výške 58,36 Eur, dňa 9.7.2013 splátkou vo výške 84,69 Eur, dňa 22.10.2013 splátkami vo výške 13,16 Eur, 84,24 Eur a 62,60 Eur, dňa 22.11.2013 splátkami vo výške 91,19 Eur, 86,20 Eur a 22,61 Eur, dňa 20.12.2013 splátkou vo výške 20,-Eur, čím spolu uhradil žalobcovi sumu 1.507,78 Eur. Listom zo dňa 14.8.2013 žalobca vyzval žalovaného k úhrade dlžnej čiastky vo výške 180,63 Eur, vrátane poplatku vo výške 23,40 Eur najneskôr do siedmich dní od doručenia tejto výzvy. V prípade ak nedôjde k úhrade, bude táto výzva zároveň odstúpením od zmluvy. K listu nie je priložená doručka, neprevzatá zásielka, ani poštový podací hárok. Zo Súhrnných informácií o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch za III. štvrťrok 2012 vyplýva, že pri splatnosti úverov v trvaní od 1do 5 rokov vo výške úveru viac ako 6.500,- Eur, je priemerná RPMN 13,78 %.

3. Takto ustálený skutkový stav posúdil pre účely rozhodnutia vo veci samej po právnej stránke podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka, § 52 a nasl., § 451 ods. 2, § 517 ods. 1,2 Občianskeho zákonníka, § 9 ods. 2, § 11 ods. 1, 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, § 1, 2, 3 ods. 1 zákona č. 266/2005 Z. z., o ochrane spotrebiteľa pri finančných službách na diaľku, a dospel k záveru, že žaloba je dôvodná. Poukázal na to, že nakoľko žalobca je podnikateľ a úvery poskytuje opakovane (dodávateľ) a žalovaný je fyzická osoba, ktorá preukázateľne nekonala v tomto úverovom vzťahu v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti (spotrebiteľ). Konštatoval zmluva medzi nimi bola uzatvorená prostriedkami diaľkovej komunikácie, v súlade so zákonom č. 266/2005 Z. z., a preto neobstojí argumentácia žalovaného, že zmluva nie je ním riadne podpísaná. V danom prípade mal za to, že sú splnené zákonné podmienky pre vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru v zmysle bodu 2.4.3. Podmienok poskytnutia úveru, keďže v čase upozornenia na možnosť zosplatnenia listom zo dňa 14.8.2013, označeným ako odstúpenie od zmluvy, žalovaný mal vykázaný dlh už viac ako dvoch splátok. V uvedenej výzve mu bola súčasne poskytnutá 7 dňová lehota na dobrovoľné plnenia, počítaná od doručenia výzvy. Dokazovaním nebolo preukázané, či bol daný list (odstúpenie od zmluvy) žalovanému pred podaním žaloby doručený, resp. že či bol vôbec odoslaný. Z uvedeného dôvodu považoval túto výzvu na uhradenie dlhu za riadne doručenú až momentom doručenia žaloby a príloh žalovanému, čo sa stalo dňa 5.10.2017. Nakoľko k dobrovoľnému plneniu v zmysle tejto výzvy nedošlo ani do 7 dní od doručenia výzvy, došlo márnym uplynutím lehoty k odstúpeniu od zmluvy, čím bol žalovaný povinný vrátiť žalobcovi, čo od neho prijal. Nakoľko to neurobil v stanovenej lehote, dostal sa žalovaný s vrátením obohatenia do omeškania dňom 13.10.2017 (bol povinný vrátiť žalobcovi poskytnuté plnenie bez úrokov a poplatkov). Okrem toho však dospel k záveru, že spotrebiteľská zmluva neobsahuje povinné náležitosti zmluvy, uvedené v § 9 ods. 2 písm. j), y) zákona č. 129/2010 Z. z. vo vtedy platnom znení, keďže v bode 1.9. Zmluvy nie je pri percentuálnom vyjadrení uvedená žiadna

matematická hodnota, pričom iba číselné uvedenie celkovej čiastky, ktorú má žalovaný zaplatiť nie je postačujúce, keďže vtedy platná právna úprava výslovne trvala popri uvedení celkovej čiastky aj na presnom uvedení RPMN, ktoré v zmluve ale vôbec uvedené nebolo. Súčasne v zmluve chýba správna hodnota priemernej hodnoty RPMN, keďže zo súhrnných informácií o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch za 3. štvrtrok 2012 pri danom finančnom objeme úvere a pri danej dĺžke splatnosti bola priemerná RPMN 13,78 %, na rozdiel od údaju uvedeného v zmluve. Absencia týchto údajov spôsobuje fikciu o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru podľa § 11 ods. 1 písm. b/ Zákona 129/2010 Z.z. Mal teda preukázané a žalovaným to ani nebolo spochybňované, že žalovaný čerpal od žalobcu úver v celkovej výške 6.680 eur, pričom na splátkach celkovo uhradil 1.507,78 eura. Uvedený rozdiel vo výške 5.172,22 Eur je preto žalovaný povinný vrátiť žalobcovi. Nemal potvrdenú obranu žalovaného v ktorej tvrdil, že svoj dlh už uhradil, keďže túto skutočnosť ničím nepreukázal. Žalovaného zaviazal aj na zaplatenie zákonných úrokov z omeškania vo výške 8 % ročne z dlžnej sumy počítajúc od 13.10.2017, keďže podľa jeho názoru bola výzva žalobcu na uhradenie zo dňa 14.8.2013 preukázateľne žalovanému doručená až dňa 5.10.2017, pričom uplynutím 7 dňovej lehoty na plnenie sa žalovaný dostal dňa 13.10.2017 do omeškania. Žalobe preto vyhovel a o nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 C.s.p. a úspešnému žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 79,28 %, keďže bol úspešný na 89,6 % (žiadal priznať sumu 5.769,90 Eur) a žalovaný bol úspešný na 10,36 %.

4. Proti tomuto rozsudku podal do vyhovujúceho výroku vo veci samej v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný, ktorý žiadal v napadnutej časti rozsudok súdu prvej inštancie zmeniť a žalobu (aj) v tejto časti zamietnuť. Odvolanie odôvodnil tým, že napadnutý rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Uviedol, že súd prvej inštancie správne dospel k právnomu záveru, že predmetný úver je bezúročný a bez poplatkov, pretože zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje povinné náležitosti zmluvy, uvedené v § 9 ods. 2 písm. j), y) zákona č. 129/2010 Z. z. vo vtedy platnom znení, keďže v bode 1.9. Zmluvy nie je pri percentuálnom vyjadrení uvedená žiadna matematická hodnota, pričom iba číselné uvedenie celkovej čiastky, ktorú má žalovaný zaplatiť nie je postačujúce, keďže vtedy platná právna úprava výslovne trvala popri uvedení celkovej čiastky aj na presnom uvedení RPMN, ktoré v zmluve ale vôbec uvedené nebolo a súčasne v zmluve chýba správna hodnota priemernej hodnoty RPMN. Nesprávne však vyhodnotil dôsledky skutočnosti, že predmetný úver je bezúročný a bez poplatkov, keď pochybil v posúdení otázky, že žalobca od zmluvy o spotrebiteľskom úvere odstúpil neplatne a neoprávnene vyžadoval od žalovaného splatenie celého úveru a nesprávne posúdil aj premlčanie nároku žalobcu. Vo vzťahu k neoprávnenému odstúpeniu a zosplateniu úveru poukázal na to, že žalobca napriek jeho námietke v konaní nepreukázal, že boli splnené podmienky pre jednorazové splatenie úveru. Žalobca sa totiž neriadil kogentnými ustanoveniami zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, keď neoveril žiadnym spôsobom pred poskytnutím úveru jeho bonitu, teda nepostupoval v tomto smere v rozpore s odbornou starostlivosťou, a preto v zmysle ust. § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z., nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V konaní pritom napriek jeho opakovaným výhradám nijakými dôkazmi nepreukázal či a ako presne učinil zadosť povinnosti podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. Za týchto okolností je potom bezpredmetné, či žalovanému odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere a teda jednorazové zosplatenie úveru bolo alebo nebolo doručené, pretože odstúpenie od úveru a jednorazové zosplatenie úveru zo 14. augusta 2013 je v danom prípade neplatné pre rozpor s § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. Žalobca však nemohol platne odstúpiť od zmluvy o spotrebiteľského úveru a tým predčasne zosplatiť úver aj pre ďalšie zákonné prekážky, a to z dôvodu, že nevyužil právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka zosplatiť úver a odstúpiť od zmluvy do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky, ale podľa okresného súdu až neskôr, t. j. až poslednou výzvou, doručenou (spolu so žalobou) dňa 5. októbra 2017. Uvedené právo teda žalobca využil v rozpore so zákonom a takýto úkon je neplatný. Súčasne nesplnil ani podmienky podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, pretože aby mohol žalobca využiť právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka, musí najprv na uplatnenie tohto práva upozorniť spotrebiteľa (žalovaného) v lehote nie kratšej ako 15 dní. To žalobca neurobil (vo výzve zo 14. augusta 2013 mu poskytol len lehotu sedemdnovú). A až následne by mohol žalobca využiť právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka (žalobca však všetky uvedené kroky "vykonali" v jedinej listine - vo výzve zo 14. augusta 2013 - tá mu však bola doručená až dňa 5. októbra 2017, t. j. navyše sa premlčalo aj právo žalobcu využiť uvedené právo). Na základe uvedeného uzavrel, že k platnému odstúpeniu od zmluvy o spotrebiteľskom úvere a k jednorazovému zosplateniu úveru, inak bezúročného a bezpoplatkového, nemohlo dôjsť, pretože na to neboli splnené zákonné podmienky. Pokiaľ ide o premlčanie, nad rámec argumentácie prezentovanej už pred súdom prvej inštancie poukázal na to, že celé odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere

a predčasné zosplatnenie úveru je vlastne bezpredmetné so zreteľom na to, že predmetný úver je bezúročný a bez poplatkov a vzhľadom na to je dojednanie uvedené v bode 1.6 Zmluvy o spotrebiteľskom úvere, t. j. splácanie v splátkach zahŕňajúcich splácanie istiny a úrokov, neplatné, resp. zmätočné pre neurčitost' vzhľadom na to, že takéto splátky zahŕňajú aj splácanie úrokov, no predmetný úver je v skutočnosti bezúročný. Nie je možné požadovať od neho splácanie úveru v splátkach, keďže tie sú dojednané neplatne, ale možno požadovať len prípadné jednorazové vrátenie čerpanej výšky istiny úveru, a to titulom bezdôvodného obohatenia. Vzhľadom na to, že úver je bezúročný a bez poplatkov, môže sa žalobca domáhať voči nemu len vydania bezdôvodného obohatenia. Keďže k čerpaniu úveru malo dôjsť dňa 24. októbra 2012, mal si žalobca uplatniť svoj nárok na vrátenie poskytnutej istiny úveru, t. j. na vydanie bezdôvodného obohatenia, najneskôr do dvoch rokov od kedy k obohateniu došlo, t. j. najneskôr dňa 24. októbra 2014. Žalobca však svoj nárok uplatnil na okresnom súde neskôr a preto je jeho nárok premlčaný. Vzhľadom na uvedené žiadal odvolaniu vyhovieť.

5. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného uviedol, že sa v plnom rozsahu stotožňuje so skutkovým a právnym posúdením súdu vyjadreným v napadnutom rozsudku, nakoľko súd v predmetnom konaní dospel na základe vykonaných dôkazov k správnym skutkovým zisteniam, na správne zistený skutkový stav aplikoval príslušnú právnu normu a jej obsah aj správne interpretoval a v konaní vykonal všetky navrhnuté dôkazy, ktoré boli potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností. Vo vzťahu k jednotlivým argumentom žalovaného uviedol, že podmienky pre vyhlásenie predčasnej splatnosti v zmysle § 565 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka splnené boli, avšak aj v prípade, ak by odvolací súd vyhodnotil vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru formou žaloby ako neplatné, má za to, že od zmluvy platne odstúpil v zmysle § 506 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka, pričom v zmysle bodu 4.5.5 Všeobecných obchodných podmienok sa pri doručovaní písomností poštou považuje za deň doručenia tretí deň po odoslaní písomnosti, na základe čoho je odstúpenie považované za doručené dňom 17.08.2013. Nakoľko v odstúpení poskytol žalovanému dodatočnú lehotu 7 dní (odo dňa doručenia) na úhradu dlžnej sumy, k účinnosti odstúpenia došlo dňa 25.08.2013. Žalovaný v konaní túto skutočnosť (doručenie odstúpenia od zmluvy) nikdy nepopieral, čo sa v zmysle § 151 ods. 1 C.s.p. považuje za nesporné. Vzhľadom na vyššie uvedené navrhol napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

6. Žalovaný v reakcii na vyjadrenie žalobcu k odvolaniu zdôraznil, že podmienky pre vyhlásenie predčasnej splatnosti v žiadnom prípade splnené neboli, a to z dôvodu, že žalobca neoveril žiadnym spôsobom pred poskytnutím úveru jeho schopnosť splácať spotrebiteľský úver a postupoval v tomto smere v rozpore s odbornou starostlivosťou, ako aj z dôvodu, že zmluva o spotrebiteľskom úvere je zmluvou spotrebiteľskou v zmysle § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka a (berúc do úvahy ustanovenia § 52 ods. 2 a § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka) pri vyhlásení predčasnej splatnosti môže veriteľ postupovať len za podmienok uvedených v § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka v prípade každej formy spotrebiteľského úveru (pôžička, úver, odložená platba a iné) a v danom prípade je postup žalobcu v rozpore s týmito ustanoveniami. K platnému odstúpeniu od zmluvy o spotrebiteľskom úvere a k jednorazovému zosplatneniu úveru preto nemohlo dôjsť. V nadväznosti na argumentáciu žalobcu ohľadne doručenia odstúpenia zdôraznil, že už vo vyjadrení k žalobe poukázal na to, že mu predmetný úkon odstúpenia nebol nikdy doručený a nikdy mu "nedošiel" (t. j. prvýkrát mu bol doručený až so žalobou), pričom zároveň namietal, že tento úkon "odstúpenia" je neurčitý a zmätočný aj z hľadiska svojho obsahu. Ak by však mal byť prijatý za správny ten názor, že k odstúpeniu došlo už dňa 25. augusta 2013, znamenalo by to, že žalovaný nárok je premlčaný. Vzhľadom na uvedené skutočnosti zotrval na podanom odvolaní, ktorému žiadal vyhovieť.

7. Odvolací súd prejednal vec podľa § 380 ods. 1 C.s.p., preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 378 ods. 1 v spojení s § 219 ods. 3 C.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

8. V prvom rade je potrebné poukázať na to, že v preskúmvanej veci vykonal súd prvej inštancie všetko dokazovanie potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností významných pre posúdenie dôvodnosti podanej žaloby, a to najmä pre účely zistenia obsahu zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru a tiež jej riadneho prieskumu z hľadiska jej súladu s právnou úpravou na ochranu spotrebiteľa, no rovnako pre účely posúdenia odstúpenia od úverovej zmluvy, resp. mimoriadneho zosplatnenia úveru. Vychádzal zo správnych skutkových záverov, na ktorých základe následne vyvodil aj správny právny záver, že v danej veci boli splnené podmienky pre vyhovie podanej žalobe. Na vec aplikoval zodpovedajúce zákonné ustanovenia, a svoje dôvody, pre ktoré v napadnutej časti žalobe vyhovel aj dostatočne vysvetlil, keď sa jasne a zrozumiteľne vysporiadal s podstatnými rozhodujúcimi skutočnosťami významnými pre právne posúdenie veci. Obsah odvolania žalobcu nie je spôsobilý spochybniť správnosť záverov napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie z

hľadiska ním uvádzaných tvrdení v podanom odvolaní, keď ani v odvolacom konaní neboli zistené také rozhodujúce skutočnosti alebo dôkazy, ktoré by mohli spochybníť vecnú správnosť záveru súdu prvej inštancie o splnení predpokladov pre vyhovie podanej žalobe v napadnutej časti.

9. Odvolací súd považuje za potrebné osobitne zdôrazniť, že súd prvej inštancie na základe náležite ustáleného skutkového stavu veci správne vychádzal z toho, že nakoľko dokazovaním nebolo preukázané, že odstúpenie od zmluvy bolo žalovanému doručené pred podaním žaloby, resp. že bolo vôbec odoslané, treba vychádzať z toho, že táto výzva na uhradenie dlhu obsahujúca aj odstúpenie od zmluvy a tým aj zosplatnenie celého úveru, bola žalovanému riadne doručená až okamihom doručenia žaloby a príloh žalovanému, čo sa stalo dňa 5.10.2017.

10. Vzhľadom na vyššie uvedené správne skutkové závery je potom správny aj záver, že boli splnené predpoklady pre vyhovie podanej žalobe v časti celej zvyšnej nesplatenej istiny úveru. V tejto súvislosti je však, okrem skutočností, na ktoré poukázal aj súd prvej inštancie, podľa odvolacieho súdu z hľadiska vecnej správnosti napadnutého vyhovujúceho výroku prvoinštančného rozsudku mimoriadne dôležité, že strany sporu v zmluve o úvere dohodli konečnú splatnosť úveru, totožnú so splatnosťou poslednej splátky, na deň 14.11.2017. Rozsudok súdu prvej inštancie bol vyhlásený dňa 07. februára 2019 a v čase jeho vyhlásenia tak už od splatnosti poslednej splátky (konečnej splatnosti) úveru poskytnutého žalovanému uplynulo takmer 15 mesiacov. Za tohto stavu posúdenie opodstatnenosti, či platnosti odstúpenia od zmluvy, či splnenie podmienok na mimoriadne zosplatnenie úveru, z hľadiska existencie nároku žalobcu na splatenie celej zvyšnej časti istiny úveru stráca akýkoľvek význam, keď bez ohľadu na ďalšie okolnosti veci už bol žalobca v čase vyhlásenia napadnutého rozsudku oprávnený žiadať od žalovaného doplatenie celej zvyšnej dlžnej sumy istiny.

11. V nadväznosti na vyššie uvedené skutočnosti sú potom z hľadiska vecnej správnosti napadnutého rozsudku bez právneho významu všetky odvolacie námietky, v rámci ktorých žalovaný neopodstatnenosť žaloby v napadnutej časti vyvodzuje z toho, že žalobca podľa jeho názoru od zmluvy o spotrebiteľskom úvere odstúpil neplatne a neoprávnene od neho vyžadoval splatenie celého úveru, hoci na to neboli splnené zákonom stanovené podmienky. Bez ohľadu na platnosť odstúpenia od úverovej zmluvy, či splnenie predpokladov vzniku práva žalobcu ako veriteľa žiadať od žalovaného okamžité splatenie celého nesplateného zvyšku úveru, totiž už v čase vyhlásenia rozsudku súdu prvej inštancie márne uplynula lehota na plnenie ohľadne všetkých splátok dohodnutých v úverovej zmluve, a preto ani v prípade správnosti argumentácie žalovaného, teda ani v prípade, ak by žalobca od úverovej zmluvy listom zo dňa 14.8.2013 odstúpil neplatne alebo nebol z tohto alebo iného dôvodu oprávnený požadovať od žalovaného okamžité splatenie zvyšku istiny, neexistovali by tu vzhľadom na márne uplynutie lehoty splatnosti všetkých dohodnutých splátok dôvody na zamietnutie podanej žaloby v tejto časti. Odvolacie námietky žalovaného tak podľa názoru odvolacieho súdu v tomto smere bez ohľadu na správnosť jeho argumentácie nie sú spôsobilé zvrátiť správnosť záveru súdu prvej inštancie, že v napadnutej časti boli splnené všetky predpoklady pre vyhovie podanej žalobe.

12. Napokon, nedôvodne žalovaný v konaní i v podanom odvolaní namieta premlčanie uplatneného nároku. V tomto smere je podstatné, že súd prvej inštancie správne skutkovo ustálil, že odstúpenie od úverovej zmluvy a výzva na uhradenie dlhu s určenou lehotou na plnenie v dĺžke 7 dní od doručenia výzvy boli žalovanému riadne doručené až dňa 5.10.2017, pričom, ak by išlo o neplatný právny úkon (ako tvrdí žalovaný), zostala by žalovanému zachovaná možnosť (právo) splatiť úver, resp. jeho istinu, v splátkach splatných dohodnutých termínoch a žalobca by nemohol žiadať splatenie celého úveru skôr, než 14.11.2017, resp. nasledujúci deň. Za tohto stavu, keď je nepochybné, že žalobca svoj nárok nemohol na súde uplatniť skôr než dňa 13.10.2017, pričom nakoľko zmluva o úvere ako celok nie je (ani podľa žalovaného) neplatným právnym úkonom, a teda nejde o vydanie bezdôvodného obohatenia, odvodzuje žalovaný počiatok behu premlčacej doby neopodstatnene od okamihu poskytnutia úveru, a preto súd prvej inštancie správne vychádzal z toho, že priznaniu žalobcom uplatneného nároku nebráni ani jeho premlčanie.

13. Možno teda uzavrieť, že za stavu, keď súd prvej inštancie na základe dostatočne a správne zisteného skutkového stavu správne posúdil vec i po právnej stránke, keď dospel k záveru, že sú splnené všetky predpoklady pre vyhovie podanej žalobe v napadnutej časti, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v tejto časti ako vecne správny potvrdil (§ 387 ods. 1 C.s.p.).

14. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 396 ods. 2 C.s.p. v spojení s § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 C.s.p., a úspešnému žalobcovi priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu, pričom o výške náhrady rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

15. Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.). Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.). Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, alebo ak je dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).